

Møte onsdag den 8. mars kl. 10

President: L o d v e S o l h o l m

D a g s o r d e n (nr. 51):

- Spørretime
– muntlig spørretime

Presidenten: Frå representanten Eirin *Faldet* ligg det føre ein søknad om velferdspermisjon i tida frå og med 8. mars til og med 15. mars.

Presidenten foreslår at denne søknaden vert handsama straks og innvilga. – Det er vedteke.

S a k n r . 1

Spørretime
– *muntlig spørretime*

Munnleg spørjetime

Presidenten: Stortinget mottok måndag melding frå Statsministeren sitt kontor om at følgjande statsrådar vil møte til munnleg spørjetime:

- statsråd Liv Signe Navarsete
- statsråd Bjarne Håkon Hanssen
- statsråd Trond Giske

Dei annonserte statsrådene er til stades, og vi er klare til å starte den munnlege spørjetimen.

Dei representantane som i tillegg til dei som er melde på førehand, ønskjer å stille hovudspørsmål, vert bedne om å reise seg. –

Vi startar då med første hovudspørsmål, frå representanten Per Sandberg.

Per Sandberg (FrP) [10:03:01]: Jeg vil gjerne stille et spørsmål til transport- og kommunikasjonsministeren. Men jeg vil først få lov til å ønske ministeren velkommen til Stortinget. Vi har savnet statsråden.

Vegloven § 12 er ikke til å misforstå, hvis man da ikke har en annen agenda, en agenda om å fjerne forpliktelsene som ligger i vegloven § 12. Paragrafen er klar og sier at staten har ansvaret for å bygge infrastruktur, altså veger. Staten, kommunen og fylket skal finansiere det.

I løpet av perioden 2006–2009 vil statens andel i vegbygging være redusert til 50 pst. 50 pst. vil sannsynligvis bli finansiert via bilistene og bompenger. Dette kommer i tillegg til at bilistene fyller opp statskassen med over 50 milliarder kr i året i form av en rekke avgifter til en stat som allerede er sprengfull med milliarder på bok, og som faktisk investerer i infrastruktur i andre land. Antall bomstasjoner vil sannsynligvis doble seg fra dagens 40 til over 80 i løpet av noen få år. Lokalsamfunn, regioner og næringsliv har fortvilt gitt opp kampen mot statens utpresningspolitikk.

Mitt spørsmål til statsråden er: Har Regjeringen intensjoner om å endre vegloven § 12, eller har denne paragrafen noen verdi for Senterpartiet og Regjeringen i det hele tatt? Kan man i det hele tatt forvente at denne regjeringen

tar det ansvaret som ligger i § 12, eller er det rett og slett slik at den som forventer moderne og sikre vegtraséer, har to valg – å vente i 30 år eller å akseptere bompenger med minimal statlig medfinansiering?

Statsråd Liv Signe Navarsete [10:05:02]: Til liks med representanten Sandberg er statsråden, samferdsleministeren, oppteken av at me skal få intensivert utbygging av vegar i dette landet.

I utgangspunktet er det heilt rett at all investering i riksvegnettet er eit statleg ansvar, men finanspolitiske omsyn set avgrensingar for finansiering over statsbudsjettet. Bruk av bompengar er såleis ei supplerande finansieringsform, som er lokalt initiert og lokalt vedteken, og som vert køyrt fram gjennom lokale og regionale organ til vedtak i regjering og storting. Det seier seg sjølv at ei slik finansieringsform framskandar prosjekt som elles ville vorte utsette i tid.

Det er òg slik at vekslande regjeringar, òg der Framstegspartiet har hatt avgjerande innverknad på statsbudsjettet, har nytta høvet til å innfri søknader om bompengefinansiering, for slik å få ei raskare utbygging av vegnettet i landet vårt.

Når representanten spør om me har til føremål å endre veglova § 12, er svaret at me har ikkje intensjonar om det. Veglova, både dei andre paragrafane og § 12, har sin verdi. Bompengefinansiering er ei mogleg tilleggsfinansiering som vert initiert og vedteken lokalt og regionalt, og som slik medfører, som sagt, ei raskare utbygging.

Eg registrerer at representanten Sandberg i Adresseavisa slår fast at bompengar er einaste løysing, og at han der, sjølv om han seier at Framstegspartiet vil stemme imot i Stortinget, oppmodar regionrådet om å fremme bompengesøknad for slik å sikre seg midlar òg av staten sin pott, slik at ikkje alt skal gå til Vestlandet, som det vert sagt av representanten Sandberg, ifølgje Adresseavisa.

Per Sandberg (FrP) [10:07:03]: Statsråden må gjerne sitere Adresseavisen, men der går det også klart fram hvorfor Sandberg sier det til regionrådet på Fosen, nemlig at statsråden og denne regjeringen presser regionene og lokalsamfunnene til å søke om bompenger. Ellers blir det ikke aktuelt å få noen midler til å bygge veg. Det er mitt utgangspunkt.

Det er interessant å høre at statsråden sier at bompenger skal være supplerende. Innen 2009 vil sannsynligvis bompenger overstige 50 pst. av investeringene i norsk vegnett. Da er det ikke supplerende lenger, da er det hovedfinansieringen.

Jeg registrerer også at statsråden og Senterpartiet har gitt seg for Finansdepartementet i forhold til press i norsk økonomi. Sannheten er jo at dagens infrastruktur i Norge i seg sjøl gir press i norsk økonomi gjennom hemmet fremkommelighet, lange distanser, typografi, ventetid, slitasje på maskinpark, redusert vegkapital, miljøskader, ulykker, høye avgifter og bosettingsmønster. Det er dette som gir press i norsk økonomi. En investering for å få til en moderne infrastruktur ville ha dempet presset i norsk økonomi. Er statsråden enig i en slik vurdering?

Statsråd Liv Signe Navarsete [10:08:11]: Regjeringa har intensjonar om å auke satsinga på samferdsle i tråd med handlingsprogrammet i Nasjonal transportplan.

Eg er heilt einig med representanten Sandberg i at det trengst større investeringar i samferdsle. Regjeringa har i Soria Moria-erklæringa slått fast at det er ein viktig føresetnad for busetnad, og ikkje minst for næringsliv og verdiskaping i heile dette landet. Regjeringa skal i ulike budsjettbehandlingar – og ikkje i spontanspørjetimen – kome tilbake til korleis me skal innfri dette.

Når det gjeld spørsmålet om bompengar er supplerande eller ikkje, må vi nok vere einige om at det er dei. Sandberg og Framstegpartiet har òg i så fall underkasta seg Finansdepartementet sine ulike leiingar, for i tre budsjett hadde Framstegpartiet moglegheit til å påverke samferdslebudsjettet sine ramar. Denne regjeringa har auka samferdslebudsjettet meir på tre veker enn det Framstegpartiet greidde på tre år. Det er òg ei sanning som står fast.

Presidenten: Presidenten vil tillate fem oppfølgings-spørsmål – først Arne Sortevik.

Arne Sortevik (FrP) [10:09:33]: Jo rikere Norge blir, jo dårligere blir norske veier. Vi har et stort etterslep på bygging av tjenlig veinett, og vi har et bekymringsfullt manglende veivedlikehold. Etterslepet på riksveiene er 12 milliarder kr og på fylkesveiene 11 milliarder kr. Jo rikere Norge blir, jo større del av veiutbyggingen skjer med bompenger.

Kan innbyggerne nå også risikere at det må bompenger til for å betale for manglende veivedlikehold? Mener statsråden at Norge har så dårlig råd at staten ikke kan dekke etterslepet i vedlikehold på veiene våre? Og hvor lenge skal trafikantene vente før manglende veivedlikehold er på plass i et av verdens rikeste land?

Statsråd Liv Signe Navarsete [10:10:24]: Prinsippet kring bompengefinansiering har i alle fall til denne dag vore slik at det gjaldt nyinvesteringar og nyanlegg der ein lokalt ser at ein gjennom å finansiere delar av prosjektet med bompengar får ei raskare utbygging, som tener både lokalbefolkning og næringsliv.

Denne statsråden har ikkje intensjonar om at me skal gå laus på vedlikehaldsprosjekt via bompengar. Men det er sjølvsagt ein glidande overgang mellom kva som er vedlikehald, og kva som er nyinvesteringar, for det har gjennom vekslende regjeringar over lang tid vore ei forsøming av vedlikehaldsbudsjettet som gjer at ein del som kunne ha vore vedlikehald, no vert nyinvestering. Det seier eg meg lei for. Men, som sagt, det er ei utvikling som me no må ta tak i. Me må i framtida prioritere større midlar òg til vedlikehald.

Presidenten: Jan Sahl – til oppfølgings-spørsmål.

Jan Sahl (KrF) [10:11:33]: Vi har en offensiv samferdselsminister, og det synes jeg statsråden skal ha ros for. Det er positivt at det nå loves økt satsing på vei.

Kristelig Folkeparti vil også i tiden framover ha økt satsing på veier, både til investering, drift og vedlikehold.

Det er svært mange utfordringer på samferdselssektoren, og ikke bare på veisiden. Noen av dem peker SVs samferdselspolitiske talsmann, Hallgeir H. Langeland, på i Aftenposten i dag. Og i Soria Moria-erklæringen kan vi lese til øyet blir stort og vått om kraftig satsing på vei, på jernbane, ny fraktutjevningsordning, miljøtiltak, gratis ferjer, lavere priser i luftfarten, ungdomskort osv.

Regjeringen har allerede et etterslep på 1,6 milliarder kr i forhold til NTP. Hittil har statsråden stort sett lagt skylden på den foregående regjeringen for det meste som hun ikke har fått til så langt. Når skal denne regjeringen begynne å stå på egne bein, ta ansvar for egne prioriteringer? Og hva er prioriteringslisten?

Statsråd Liv Signe Navarsete [10:12:31]: Denne regjeringa står stødig og godt på egne bein. Men skal me ha ei forståing av notida, må me òg i denne samanhengen ha eit bilete av fortida, for det er ikkje slik at me den 17. oktober starta med blanke ark og fargestifter til. Eg overtok eit departement der det var lagt føringar som sjølvsagt òg prega mitt arbeid – i alle fall ei tid – inn i ein ny periode.

Regjeringa har offensive punkt både i forhold til miljø og i forhold til auka satsing på ulike delar av samferdsle. Når det gjeld prioriteringane, vil dei kome til uttrykk i dei årlege budsjetta.

Eg har òg intensjon om å følgje opp handlingsprogrammet i NTP slik Stortinget har vedteke det.

Presidenten: Trond Helleland – til oppfølgings-spørsmål.

Trond Helleland (H) [10:13:19]: Debatten om bompenger går høyt mange steder rundt i landet. Men etter dagens oppslag i Aftenposten med SVs samferdselspolitiske talsmann, Hallgeir H. Langeland, tror jeg den debatten vil bli en flau bris.

Motorsyklisten Hallgeir H. Langelands hilsen til bilistene i dag er at han vil ha en rushtidsavgift. Det skal koste dobbelt så mye å passere bomringen når en skal på jobb om morgenen. Folk kan klare seg uten bil i byen, sier Langeland. Si det til en familie med tre barn! To skal i barnehagen, én på skolen, og mor og far jobber på hver sin side av byen. Høyre er imot rushtidsavgift og vil kjempe mot det. Vi vil heller ha en omlegging av bilavgiftssystemet for å ivareta miljøet.

Støtter samferdselsministeren SV og Hallgeir H. Langelands forslag, der han vil innføre rushtidsavgift for å kvele biltrafikken i byen?

Statsråd Liv Signe Navarsete [10:14:23]: For det fyrste må me slå fast at dersom me skal løyse utfordringane med aukande trafikk i byane og inn til byane, er me nøydde til å satse meir på kollektive transportmiddel.

I Stockholm har dei i gang eit forsøk med rushtidsavgift. I framkant av det forsøket hadde ein i Stockholm ei stor opptrapping når det gjaldt kollektivnivået. Det viste seg å ha litt effekt, men ikkje særleg mykje. Men då dei

innførte rushtidsavgift, gjekk trafikken ned med 25 pst. Eg var i Stockholm for eit par veker sidan og hadde møte med min kollega. Ca. kl. 4 om ettermiddagen, midt i rushet, var me ute ved den største bomstasjonen. Det fanst ikkje rush! Trafikken gjekk heilt flytande og greitt. Eg var der for eit par år sidan og opplevde rushtrafikken, så eg såg no at dette verkar.

Det er dei lokale styresmaktene som må ta stilling til om dei ynskjer å sikre betre framkomst, betre miljø og mindre køar ved å innføre rushtidsavgift. Eg vil ta imot slike innspel frå lokale byråd med interesse dersom dei kjem!

Presidenten: Borghild Tenden – til oppfølgingsspørsmål.

Borghild Tenden (V) [10:15:37]: Befolkningsveksten og befolkningstettheten i Oslo og Akershus gjør at det er stort press på veinett og kollektivtrafikk. Nå arbeides det bredt lokalt med en løsning på disse utfordringene, den såkalte Oslopakke 3. Jeg vet at samferdselsministeren er kjent med dette arbeidet.

Kan statsråden love å følge opp slik lokal vilje til å finne løsninger, og at det nå skal satses tungt på lokaltrafikk og miljøtunneler i Oslo og Akershus?

Statsråd Liv Signe Navarsete [10:16:13]: Eg ser med stor interesse på arbeidet som ein tverrpolitisk er i ferd med å slutføre i forhold til Oslopakke 3. Den pakken er ikkje komen på mitt bord enno, men eg er òg svært glad for at dei signala som kjem så langt, tyder på at ein vil vidareføre ordninga med bompengar i Oslo-området, og at dei vil bruke ein stor del av desse midlane til å bygge infrastruktur for kollektivtrafikk. Det er heilt i tråd med det denne regjeringa ynskjer av politikk, og eg vil i så måte gjere alt eg kan for å syte for at det prosjektet vert losa igjennom og lagt fram for Stortinget.

Som sagt, eg har enno ikkje fått det på mitt bord, så eg må venta på innhaldet, men signala så langt er positive.

Presidenten: Bård Hoksrud – til oppfølgingsspørsmål.

Bård Hoksrud (FrP) [10:17:14]: Først vil jeg vise til statsrådens svar til representanten Sandberg.

For det første hadde ikke Fremskrittspartiet direkte innflytelse på den forrige regjeringen, men vi klarte å få til et godt forlik. Vi klarte å bevilge penger til vei uten å gjøre som denne regjeringen, som har tatt all finansieringen av den såkalte satsingen på vei ved bruk av økte avgifter på traktor, veteranbiler og lette lastebiler, som i sin helhet har finansiert hele økningen.

I de senere årene har vi også opplevd en kraftig oppblomstring av bomstasjoner, som spretter opp som paddehatter rundt omkring i hele landet vårt. Så langt har vi behandlet fire nye veiprojekter til ca. 9 milliarder kr. Av dette er 5,6 milliarder kr brukerfinansiert eller såkalt bompengefinansiering – over 60 pst.

Dette er en utvikling som rammer distriktene og næringslivet i distriktene spesielt hardt, og som gir disse langt dårligere konkurransevilkår i form av økte transportkostnader. Spørsmålet mitt til statsråden blir derfor: Finnes det en grense for hvor mye denne regjeringen vil kreve inn i ekstra avgifter fra bilistene, i tillegg til de allerede skyhøye skatter og avgifter som man allerede betaler inn til staten?

Statsråd Liv Signe Navarsete [10:18:22]: Som eg sa til representanten Sandberg, er spørsmålet om bompengar eit lokalt initiert spørsmål, der diskusjonane fyrst og fremst må takast lokalt. Det er lokalt ein kjenner forholda, det er lokalt ein har dialogen med næringslivet, og det er lokalt ein må vurdere i lag med fylkeskommunen, som òg skal behandle desse sakene, om det er rom for fleire bomperspektiv i dei ulike områda.

Så skal ikkje me ta frå oss sjølve ansvaret for òg å gjere ei slik vurdering. Det er klart at i enkelte område av landet er det ein stor vilje til bompengefinansiering. Eg kan nemne Rogaland og Hordaland, som står for det aller meste, faktisk, av bompengeneinnkrevjing i den neste perioden av NTP. Men fyrst og fremst meiner eg at ein må diskutere dette lokalt, så får me ta vår del av det. Slik me såg det i samband med Hardangerbrua: Bunadkledde folk som sat på galleriet og var glade, viser klart at viljen til å realisere eit samferdsleprosjekt sjølv om det er bompengefinansiert, er særdeles stor.

Presidenten: Vi går vidare til neste hovudspørsmål.

Martin Engeset (H) [10:19:48]: Daglig kommer det meldinger om mangel på arbeidskraft, og at dette er et stadig økende problem for mange bedrifter i ulike bransjer. Arbeidsledigheten er på full fart nedover, og det viser at Regjeringen også på dette området kom til dekket bord. Dette reiser spørsmålet om Regjeringen overhodet har en strategi for å møte dette arbeidskraftbehovet, både i privat og i offentlig sektor. Tvert imot ser vi at Regjeringen på område etter område bidrar til å begrense og vanskeliggjøre tilgangen på ny arbeidskraft.

La meg ta et konkret eksempel, et helt fersk eksempel hentet fra nettsidene til bladet LO Aktuelt. SYSLAB i Asker er en suksessbedrift, som i flere år har hjulpet Aetat med å få langtidsledige med høy utdanning ut i jobb. Hele 80 pst. av deltakerne har lyktes i å få seg jobb. Nå må denne suksessbedriften legges ned fordi nesten alle kurs og arbeidsmarkedstiltak som til nå har vært satt ut på anbud til private aktører, blir stoppet inntil den nye arbeids- og velferdsetaten er på plass.

Statsråden har vært opptatt av at sosialklienter må komme seg opp om morgenen, og det er jo vel og bra. Men hvorfor i all verden tillater da statsråden at de tiltak som de hadde å komme seg opp til, blir fjernet?

Statsråd Bjarne Håkon Hanssen [10:21:10]: Jeg går ut fra at det var et spørsmål til meg.

Denne regjeringen har lagt opp til en politikk som gjør at vi har flere tiltaksplasser enn den forrige regjeringen, så

slik sett er det i dag flere med behov for tiltaksplasser som får det enn under den forrige regjeringen.

Utgangspunktet for spørderen synes litt merkelig, for vi bidrar i dag sterkere i kampen mot ledighet enn det den forrige regjeringen gjorde. Vi akter å føre videre en veldig aktiv arbeidsmarkedspolitikk.

Det er et veldig interessant perspektiv som er utgangspunktet for spørderens spørsmål: det faktum at vi i dag ser at det er en veldig stor etterspørsel etter arbeidskraft, og at vi ser at vi har veldig mange ledige stillinger, men fortsatt har arbeidsledige. Det viser også hvor viktig det er å føre en aktiv arbeidsmarkedspolitikk, og at vi greier å koble de ledige hendene med de ledige jobbene.

Det er også utgangspunktet for et viktig arbeid som den forrige regjeringen satte i gang gjennom etableringen av ny arbeids- og velferdsforvaltning, og for det som vi nå skal gjøre i forhold til å få NAV på plass, og hele det arbeidet vi nå gjør for å skape nytt innhold i arbeids- og velferdspolitikken. I forhold til den store utfordringen som spørderen tegner, altså å skaffe tilgang på arbeidskraft, så vil mitt og Regjeringens perspektiv først og fremst være at vi også må forholde oss til at en svært stor andel av dem som er i arbeidsfør alder i dag, ikke er på jobb. Mange av dem skal ikke være det, men mange flere kunne ha vært det. Gjennom det vil vi også kunne få en veldig stor tilgang til arbeidskraft i et marked som etterspør stadig flere.

Martin Engeset (H) [10:23:09]: Dersom statsrådets besvergelse om en aktiv arbeidsmarkedspolitikk skal bli noe annet enn en overskrift uten innhold, er det grunn til å gjenta spørsmålet. Jeg viste til et konkret eksempel som statsråden dessverre ikke var i nærheten av å svare på, nemlig hvorfor man nå slutter å kjøpe tjenester av suksessrike arbeidsmarkedsbedrifter som har klart å få 80 pst. av langtidsledige med høy utdanning tilbake i jobb. De må nå stenge dørene inntil man har den nye etaten på plass. Det er vel ikke meningen med den nye NAV-reformen at man skal ødelegge de gode tiltakene før man kommer i gang?

Statsråd Bjarne Håkon Hanssen [10:24:03]: Begrepet «aktiv arbeidsmarkedspolitikk» er selvfølgelig et begrep som inneholder veldig mange elementer.

Det viktigste virkemiddelet som vi i Regjeringen har for å føre en aktiv arbeidsmarkedspolitikk, er å sørge for at vi årlig har nok midler til å gjennomføre tiltak, slik at vi faktisk kan møte de ledige med tiltak. Det som er et faktum, er at denne regjeringen møter flere ledige med tiltak enn den forrige regjeringen, for vi har ca. 2 000 flere tiltaksplasser nå enn før. Hvis det bare er en besvergelse om en aktiv arbeidsmarkedspolitikk, så er i hvert fall det en beskrivelse jeg er uenig i. Jeg mener at antall tiltaksplasser er det viktigste.

Når det gjelder arbeidsfordelingen mellom departementet, Aetat og Arbeidsdirektoratet, er det jo ikke departementet som sitter og bestemmer nøyaktig hvordan arbeidsmarkedsmidlene skal brukes, men det er vårt ansvar å ha tilstrekkelige midler.

Presidenten: Det blir fire oppfølgingsspørsmål – først Robert Eriksson.

Robert Eriksson (FrP) [10:25:28]: Hvis det er slik å forstå at arbeidsledige trenger både hjelp og motivasjon for å komme tilbake til arbeid, blir det jo meget rart at man stopper Aetats muligheter til å kjøpe tjenester fra private aktører, slik som hovedspørderen her peker på.

Er det slik å forstå at det i framtiden kun er det offentlige som skal ha mulighet til å hjelpe folk tilbake til arbeid? Og er det slik å forstå at statsråden mener at det er viktigere hvem som hjelper, enn at flest mulig blir hjulpet?

Statsråd Bjarne Håkon Hanssen [10:26:05]: Nei, utgangspunktet mitt vil ikke være at det skal gjennomføres en regel som handler om at det bare skal kunne kjøpes arbeidsmarkedsstiltak fra offentlige tilbydere, men at vi skal ha god effekt av de midlene som vi har til disposisjon, og at vi også i framtiden skal kunne kjøpe tiltaksplasser og tjenester i et marked som kan yte dem på en god måte.

Presidenten: Bent Høie – til oppfølgingsspørsmål.

Bent Høie (H) [10:26:45]: Det jeg i grunnen etterlyser, er svar på spørsmålet fra representanten Engeset. Det dreier seg om en konkret bedrift, som statsråden også har fått en skriftlig henvendelse om fra dem som er berørt, og spørsmålet er altså: Er det slik at det er innført en generell politikk som innebærer at alle private aktører på dette området ikke får fornyet sine kontrakter før den nye organisasjonen er på plass? Hvis det er tilfellet, kan det bety at svært mange, når de mest suksessrike aktørene på dette området blir lagt ned, kan miste veldig gode og aktive tiltak.

Jeg vil be om at statsråden svarer på om han vil gripe inn og sørge for at disse bedriftene kommer til å bestå, slik at de ikke forsvinner som et resultat av en omorganisering som i realiteten skulle føre til at folk får en ny sjans og ikke mister sjansen.

Statsråd Bjarne Håkon Hanssen [10:27:46]: Når det gjelder mitt svar til representanten Martin Engeset, har jeg først lyst til å si at jeg synes at han for så vidt fikk svar som forjent.

Til representanten Høie må jeg si at jeg ikke kjenner til den aktuelle bedriften. Jeg greier ikke å huske at jeg har jobbet med akkurat den aktuelle bedriften. Men det er uproblematisk for meg å si til representanten Høie at jeg selvfølgelig skal gå inn i og se på det helt konkrete som han spør om. Så hvis vi kan møtes senere denne uken, skal representanten Høie få et fullgodt svar på dette helt spesielle tilfellet.

Presidenten: Åse Gunhild Woie Duesund – til oppfølgingsspørsmål.

Åse Gunhild Woie Duesund (KrF) [10:28:39]: Sammenslåingen av Aetat, trygdeetat og sosialkontor er en av de viktigste velferdsreformer i etterkrigstiden. Må-

let er flere i arbeid og færre på trygd, at veien inn i arbeidsmarkedet skal være bred, og at veien ut skal være smalere.

Det er en stor, omfattende reform, og det er viktig at den har stor politisk oppmerksomhet og tett oppfølging, og at brukerens behov blir overordnet. Det er bra at Regjeringen gjennom forslag til Stortinget sørger for tilstrekkelige ressurser til gjennomføringen, men det må ikke bli slik at programmer og tilbud som skal hjelpe nettopp enkeltmennesker tilbake i jobb, og som har vist at de har en god effekt, slik representanten Engeset viste til, stopper opp på grunn av reformarbeidet.

Hvordan vil statsråden sikre at brukerens behov ivaretas på beste måte også i den kritiske gjennomføringsfasen som vi nå er inne i?

Statsråd Bjarne Håkon Hanssen [10:29:41]: Det er et viktig spørsmål som representanten Woie Duesund tar opp. Jeg har vært opptatt av å sørge for at det gjøres veldig klart i tildelingsbrevene både til Aetat og til Rikstrygdeverket at den store utfordringen de nå står overfor, er å bruke nok tid og krefter på å forberede det som skal skje 1. juli, og siden vi nå har bestemt en slik sammenslåing, sørge for at det ikke går ut over brukerne. Jeg har også vært veldig nøye i de møtene jeg har hatt, ikke bare med de to etatene, men også med NAV Interim, med å stresse at vi nå har en todelt utfordring. Vi skal gjøre et godt arbeid med sammenslåingen, og samtidig skal vi sørge for at de brukerne som fram til 1. juli oppsøker enten sitt lokale trygdekontor eller sitt lokale arbeidsmarkedskontor, ikke skal oppleve redusert service. Derfor reagerer jeg i og for seg bare positivt på at det stilles kritiske spørsmål til om man greier det, for det gir meg anledning til å etterprøve hvorvidt etatene greier det.

André N. Skjelstad (V) [10:30:59]: Representanten Martin Engeset påpekte at det skapes usikkerhet rundt NAV-reformen. Samtidig som man reformerer, må man ikke glemme det opprinnelige arbeidet Aetat skal gjøre, nemlig å sysselsette folk.

NAV-reformen er det viktigste prosjektet statsråden skal gjennomføre. Alt som kan være med på å skape usikkerhet omkring NAV-reformen, må statsråden bidra til å stoppe. Regjeringens store seminarprosjekt, regioninndeling i Norge, begynner å bli en farse med de siste vendingene av temaet, der fylkeskommunene selv skal få lov til å bestemme om de skal slås sammen eller ikke. Dette blir i beste fall en nydusjet fylkeskommune, som ikke fortjener å være med og skape usikkerhet omkring NAV-reformen. Er statsråden enig i at NAV-reformen er for viktig til at det spres usikkerhet omkring den?

Statsråd Bjarne Håkon Hanssen [10:31:48]: Jeg er i og for seg enig, men jeg kan ikke se at det i det hele tatt er spredd noen usikkerhet omkring NAV-reformen heller. Vi jobber meget målbevisst og målrettet etter den planen som er lagt. Det er at NAV etableres 1. juli i år. Det greier vi nå etter at vi, i motsetning til den forrige regjeringen, klarer å finansiere det vi skal gjøre i år. Vi har nå kommet

med en proposisjon der vi mer enn fordobler bevilgningene i år, fordi det er nødvendig.

NAV Interim jobber etter en veldig sterk og klar tidsplan. De greier å holde de målene de har satt seg i så måte. Så 1. juli etableres NAV nasjonalt. Vi vil også i løpet av året etablere et lokalt NAV-kontor i alle landets fylker. Så vil reformen rulle videre i årene 2007, 2008 og 2009, som forutsatt. Det skulle ikke være noen grunn til å tvile på framdriften i NAV.

Presidenten: Vi går vidare til neste hovudspørsmål.

Åse Gunhild Woie Duesund (KrF) [10:33:05]: Mer enn 30 000 personer mottar tidsbegrenset uførestønad. Flertallet av disse er kvinner. Det er det verdt å merke seg på selve kvinnedagen.

Målet med tidsbegrenset uførestønad er at flest mulig av dem som mottar stønaden, skal komme tilbake i arbeid gjennom oppfølging i stønadsperioden. Dette målet oppnås gjennom tiltak og aktiviteter som øker sannsynligheten for at den enkelte kan vende tilbake til arbeidslivet. En viss tilknytning til arbeidslivet er i denne forbindelse avgjørende viktig. Vi vet at lang tids lediggang gjør det betydelig vanskeligere å komme i jobb igjen. Derfor er det svært oppsiktsvekkende når Aetat forteller at kun 470 av vel 30 000 mottakere av midlertidig uførestønad pr. i dag går på arbeidsmarkedstiltak. Dette viser at kun et fåtall følges opp i tråd med Stortingets intensjon da ordningen med tidsbegrenset uføretrygd ble innført.

Arbeids- og inkluderingsministeren har nylig endret den såkalte tiltaksforskriften. De som er innvilget tidsbegrenset uføretrygd, får ikke lenger tilbud om arbeidstrening i bedrifter som tilbyr varig tilrettelagt arbeid. For mange av dem som mottar tidsbegrenset uføretrygd, er en arbeidsplass i en arbeidsmarkedsbedrift den eneste mulighet for å holde seg i aktivitet. Konsekvensen av forskriftsendringen er derfor at flere mennesker, flesteparten kvinner, henvises til passivitet og isolasjon i den perioden de mottar tidsbegrenset uførepensjon. Resultatet er nedsatt livskvalitet for mange.

Jeg vil spørre statsråden om i hvilken grad han mener at mottakerne av tidsbegrenset uførepensjon i dag følges opp på en måte som ivaretar målet om å forhindre utstøting fra arbeidslivet. Jeg vil også gjerne vite om statsråden raskt vil gjøre noe slik at de som mottar midlertidig uførepensjon, skal ha mulighet til aktivitet gjennom deltakelse i arbeidsmarkedsbedrifter.

Statsråd Bjarne Håkon Hanssen [10:35:28]: La meg svare på det siste først: Det stemmer at forskriften ble gjennomført 1. januar i år, men den ble vedtatt under den forrige regjeringen. Det er altså ikke en forskrift som denne statsråden har tatt initiativet til, sendt på høring og vedtatt, men jeg har gjennomført den. Så i den grad det er noe feil med forskriften, og det kan det hende det er, er det i hvert fall et ansvar jeg deler med et parti som representanten Woie Duesund kjenner svært godt.

Det er viktig for meg å understreke at jeg tror at det representanten tar opp, er en særdeles viktig problemstil-

ling. Det berører mye av det som også Martin Engeset var inne på, nemlig hvordan vi skal lykkes bedre i å få de som går på ulike ordninger, i arbeid. Det kan være tidsbegrensede og arbeidsrettede ordninger, og det gjelder både dagpenger, rehabiliteringspenger, attføringspenger, tidsbegrenset uføretrygd og flere med. Hele denne problemstillingen er jo grunnlaget for at jeg har tatt initiativet til at det skal lages en stortingsmelding i år som vi kaller arbeid, velferd og inkludering. Der vil vi gjennomgå alle ordningene med sikte på ikke å ha en så sterk fokusering på ordningene, men vri ressursene over til virkemidler. Jeg tror at vi i dag har et system der vi bruker veldig mye tid og krefter på at brukeren skal tilpasse seg en eller annen ordning – vi er ordningsfokusert – istedenfor å fokusere på brukers behov for virkemidler til å komme i jobb. Det tror jeg blir et veldig spennende politisk prosjekt, som jeg også ser fram til å ha et godt samarbeid med Kristelig Folkeparti om. Vi vil altså komme med den stortingsmeldingen i oktober i år.

Åse Gunhild Woie Duesund (KrF) [10:37:35]: Jeg takker statsråden for svaret.

Veien tilbake til arbeidslivet går gjennom bedriftene, via arbeidsgivere som vil satse på den enkelte arbeidssøker. Dersom målsettingen om å forhindre at personer på tidsbegrenset uførestønad skal utstøtes fra arbeidslivet, skal bli reell, er det viktig at en har kontakt med tidligere arbeidsgiver. Pr. i dag kuttet imidlertid kontakten med arbeidslivet etter sykmeldingsperioden på ett år, og det offentlige overtar oppfølgingsansvaret. Etter Kristelig Folkepartis mening er det mye som taler for at arbeidsgiverne bør ha en større del av ansvaret for denne gruppen.

Hvordan vurderer statsråden muligheten for å legge et større ansvar på arbeidsgiverne både for å forhindre utstøting og for å følge opp personer som av helsemessige årsaker for en kortere eller lengre periode må tre ut av arbeidslivet?

Statsråd Bjarne Håkon Hanssen [10:38:39]: Jeg synes at det er et interessant innspill. Veldig tidlig i denne typen løp starter de aller fleste med sykmelding, med unntak for arbeidsledighet. Noe av det som er vår utfordring nå, er at det bare er – jeg tar forbehold om at jeg bruker nøyaktig rett tall, men jeg tror det – 17. pst. av dem som har vært sykmeldt i ett år, som kommer tilbake i jobb. Det forteller oss at vi står overfor en formidabel utfordring i forhold til på et mye tidligere tidspunkt å komme i gang med arbeid knyttet til enten attføring, rehabilitering eller en eller annen form for tilrettelegging for å forhindre utstøting. Vi har gjort en god del knyttet til IA-avtalen, og det har skjedd mye bra der, men jeg tror vi må bli enda flinkere til å komme i gang tidlig i det løpet, som et eksempel.

Presidenten: Det blir fire oppfølgings spørsmål – først Martin Engeset.

Martin Engeset (H) [10:40:06]: Det er et svært viktig spørsmål som representanten Woie Duesund tar opp.

Det finnes en rekke eksempler på at ordningen med varig tilrettelagt arbeid faktisk kan hjelpe mennesker tilbake i jobb.

I Stavanger Aftenblad 7. februar kunne vi f.eks. lese om 60-årige Åsmund Trydal som etter 7 år på uføretrygd har fått fast jobb, etter å ha vært med på et såkalt VTA-tiltak. Han sier selv at dette gav ham selvtilliten tilbake.

Det var en helt klar intensjon fra Stortingets side at mottakere av tidsbegrenset uførestønad skulle følges tett opp med tanke på tilbakeføring til arbeidslivet, og at dette ikke skulle bli en ordning som skulle utvikle seg til å bli en slags ventestasjon for permanent og endelig uføretrygd.

Derfor er det forstemmende når vi nå får et ras av forvilte henvendelser fra arbeidsmarkedsbedrifter som ser seg nødt til å si opp mennesker som allerede deltar i et VTA-tiltak (presidenten klubber), og som har stor risiko for å gli inn i passivisering og (presidenten klubber igjen) ensomhet.

Vil statsråden se med nye øyne på den forskriften som er innført, og se om den kanskje har hatt utilsiktede (presidenten klubber igjen) konsekvenser?

Presidenten: Presidenten må be om at ein respekterer taletida.

Statsråd Bjarne Håkon Hanssen [10:41:24]: Svaret på det er ja. Jeg akter å se på den, men jeg akter å se på den i sammenheng med den stortingsmeldingen vi lager. Og det er ikke et veldig langsiktig løp. Som sagt skal vi komme til Stortinget og til arbeids- og sosialkomiteen med den med én gang Stortinget er samlet igjen til høsten.

Som jeg sa i mitt forrige innlegg, er dette en forskrift som er vedtatt av den forrige regjeringen, og som vi nå lever med konsekvensene av. Men det skal ikke være noe grunnlag for å føre noen retorikk på det. Jeg tar med meg de innspillene som kommer vedrørende den forskriften, og har en helhetlig gjennomgang av ordningen og virkemidlene i arbeids- og velferdsforvaltningen nå. Det er et kjempestort, spennende politisk prosjekt, innholdet i NAV, og i den sammenhengen skal helt klart innholdet i den forskriften vurderes.

Presidenten: Robert Eriksson – til oppfølgings spørsmål.

Robert Eriksson (FrP) [10:42:34]: Statsråden kan neppe være tilfreds med at kun 1,5 pst. av dem som er på tidsbegrenset uførestønad, blir fulgt opp i tråd med Stortingets intensjon. Dette kan i stor grad føre til at mange mister nødvendig livskvalitet og mulighet til å komme tilbake til en meningsfylt hverdag bestående av arbeid.

Fremskrittspartiet foreslo i sitt alternative statsbudsjett økte bevilgninger til spesielle arbeidsmarkedstiltak. Kan vi forvente at statsråden i revidert nasjonalbudsjett vil følge opp med mer ressurser til bl.a. spesielle arbeidsmarkedstiltak, slik at flere kan føle seg sikre på at de får mulighet til oppfølging, og ikke minst på at de kan få mulighet til å komme tilbake i en arbeidssituasjon?

Statsråd Bjarne Håkon Hanssen [10:43:16]: Jeg har først lyst til å starte med å si at jeg selvfølgelig ikke er fornøyd med det. Derfor gjør vi mye som jeg nå har snakket om i forskjellige svar, bl.a. å gjennomføre NAV, for å få en bedre organisasjon. Men vi stopper ikke med det. Vi gjennomgår også hele innholdet i NAV, hele innretningen på virkemiddelapparatet, hele systemet for å se på hvordan vi skal få flere i arbeid og færre på stønad. Jeg tror nok at når stortingsmeldingen blir lagt fram, skal det bli stor politisk debatt både i Stortinget og i samfunnet for øvrig.

Når det gjelder problemstillingen som går på hvorfor det ikke er flere som er på tidsbegrenset uførestønad som i dag er på aktive tiltak, så har ikke jeg fått noen tilbakemelding som går på at det skyldes at det er for få tiltak. Utfordringen går ut på å motivere og skreddersy tiltak på en så god måte at vi greier å utløse aktivitet hos den som er på tidsbegrenset uførestønad.

Dagfinn Høybråten (KrF) [10:45:11]: Jeg tror utfordringen med å få uføretrygdede tilbake i arbeid, enten de er på midlertidig uføretrygd eller på mer langsiktig uføretrygd, er så stor at vi bør innrømme hverandre at her er det ingen som har hatt fasitsvaret.

Det er gjennomført noen tiltak, og det må være et sentralt mål å sørge for at de tiltakene faktisk virker. Jeg vil spørre statsråden – og nå forventer jeg at han ikke, som både samferdselsministeren og han selv her tidligere i dag, skyter seg innunder tidligere regjeringer, men tar ansvar: Hva vil statsråden gjøre for å oppnå bedre resultater når det gjelder tilbakeføring av uføretrygdede til arbeid?

Det har vært gjort et målrettet arbeid gjennom mange år, men så langt er resultatene relativt svake. Planlegger statsråden i forbindelse med den stortingsmeldingen han akter å legge fram (presidenten klubber) om kort tid, nye grep i denne forbindelse?

Statsråd Bjarne Håkon Hanssen [10:45:46]: La meg først si at jeg er enig i at det er ingen som har en fortid som tilsier at man kan slå seg så veldig på brystet. Og: Ja, vi planlegger helt klart nye tiltak knyttet til uføre i den meldingen, og der er vi inspirert av et prosjekt som Høybråten kjenner godt, nemlig å bruke uføretrygden som lønnstilskudd. Men det vi ser i den foreløpige evalueringen av det prosjektet, er at vi ikke har fått noe særlig resultat av det. ECON har evaluert ordningen. Prosjektet er jo rettet mot de varig uføretrygdede, og det som er rapporten fra arbeidsgiverne, slik jeg har lest den, er at problemet er at uføretrygden bare ytes som et lønnstilskudd over en tidsperiode. Det gjør at arbeidsgiveren vegrer seg. Jeg mener at det er all grunn til å vurdere om ikke uføretrygden i enkelte sammenhenger kan brukes som et varig lønnstilskudd. Det er et eksempel på (presidenten klubber) spørsmål vi nå jobber med.

André N. Skjelstad (V) [10:47:08]: Norge trenger arbeidskraft. Mange som ikke kan arbeide i full stilling, kan likevel gjøre en betydelig innsats i f.eks. deltidstiltinger og med tilpassede arbeidsoppgaver.

For de fleste av oss vil en tilknytning til arbeidslivet være rett. Venstre mener at tidsbegrenset uførestønad er et tiltak som gjør det lettere å kunne kombinere arbeid og trygd, og mener det vil være direkte usosialt at Regjeringen ikke legger mer trykk på dette, slik at den gruppen får hjelp til å komme seg inn i arbeidslivet. Tidsbegrenset uførestønad er en slik fleksibel løsning. Kan statsråden se at fleksibiliteten i velferdssystemet er blitt mindre?

Statsråd Bjarne Håkon Hanssen [10:47:43]: Jeg er ikke sikker på om jeg helt forstod spørsmålet, men det som jeg mener er hovedsvakheten ved systemet slik det fungerer i dag, det er – og det viser, synes jeg, denne debatten også, for det vi drøfter, er jo ordninger, inntektssikringsordninger, det er det vi hele tiden snakker om – at alle sammen må tilpasse seg en eller annen ordning. Hele debatten går på om ordningen er bra eller ikke, og på hvordan ordningen eventuelt skal avgrenses, mens jeg mener at vi burde hatt en mye mer generell ordning og heller hatt fokus på hva slags nye virkemidler vi må få opp for å få dem som lever på en eller annen ordning, over i jobb. Det er den debatten som vil komme gjennom stortingsmeldingen, som Skjelstad får anledning til å behandle i oktober.

Presidenten: Da går vi til neste hovedspørsmål.

Trine Skei Grande (V) [10:49:20]: Jeg vil gjerne stille et spørsmål til kulturministeren.

Vi er i ei tid der kulturpolitikken blir utfordret. De siste månedene har det kulturpolitiske bildet endret seg. Forholdet mellom minoritetskultur og majoritetskultur har blitt utfordret. Den kulturpolitiske arenaen er blitt mye viktigere også for å utvikle møteplasser mellom kulturer. Kulturell kompetanse og dannelse er viktig for de oppvoksende generasjoner, og det å ha kunnskap om hverandre blir også viktig for å hindre konflikter framover. Religiøse samfunn settes opp mot hverandre, og det er viktig å drive en religionspolitikk som fremmer dialog og kunnskap om hverandre. For første gang på lenge opplever vi at ytringsfriheten i landet vårt blir reelt presset.

I alle disse debattene har kulturministeren vært fraværende. Er det da altså sånn at i ei tid der kulturer blir satt opp mot hverandre, så er ikke kulturpolitikken viktig? I ei tid der religioner blir satt opp mot hverandre, så er ikke religionspolitikken og den religiøse dialogen viktig? I ei tid der ytringsfrihet og mediepoltikken vår blir utfordret, så er det ikke viktig for en medieminister å være på banen?

Mitt spørsmål til statsråden er: Hvorfor er ikke disse debattene så viktige at de faktisk krever politisk behandling og deltakelse?

Statsråd Trond Giske [10:50:46]: Det er faktisk etter mitt syn antakelig ingen debatt som er viktigere i vår tid enn debatten om overgangen fra et veldig homogent Norge til et fungerende flerkulturelt samfunn. Her må vi vel innrømme, kanskje flere regjeringer, at vi ikke har gjort jobben vår godt nok, og at vi er nødt til å begynne det møysommelige arbeidet med å bygge de systemene,

de tiltakene og de ordningene som kan bidra til at ulike kulturer og ulike religioner kan fungere godt side om side.

Vi har vært igjennom noen ganske tøffe måneder, hvor norske flagg er blitt brent, hvor ambassader og konsulat er blitt angrepet, og hvor titusenvise av mennesker har gått i demonstrasjon mot Norge. Det har vært en utenrikspolitisk betent situasjon, og det krevdes ganske sterk koordinering internasjonalt for å håndtere den. Det gjorde vår utenriksminister på en aldeles utmerket måte. Jeg tror mange kan konkludere med at vi kanskje kom bedre ut av den runden enn andre land som var i samme situasjon, hvor man kanskje valgte en mer konfronterende linje, bl.a. rundt spørsmålet om ytringsfriheten.

Nå begynner de mest akutte situasjonene å roe seg lite grann ned, og da begynner tida også å komme for å ta en mer grundig debatt. Jeg er helt enig med spørsmålsstilleren i at en av de tingene som trengs, er møteplasser. Kulturområdet kan bidra med den type møteplasser hvor ulike minoriteter kan vise fram sine kunstuttrykk, sine tradisjoner og sine verdier. Der kan også majoriteten ha en politikk som bygger opp under at minoritetsrepresentanter kan komme inn i de nasjonale kunst- og kulturinstitusjonene. Det er vi i full gang med. En av de tingene vi gjorde etter at vi overtok regjeringsmakten, var å plusse vesentlig på støtten til ordninger som «Du store verden!», «Horisont Mela» og det flerspråklige biblioteket på Deichmanske, nettopp for å støtte opp under minoritetenes kulturpolitikk og deres kulturuttrykk.

Trine Skei Grande (V) [10:52:55]: Grunnen til at vi gjorde dette bedre enn man f.eks. gjorde i andre land der konflikten var like stor, er først og fremst at vi har hatt kulturelle tolker i den norske offentlige debatten om de ulike kulturene, og at vi har satset på det sivile samfunn over tid, noe som gjør at vi har talsmenn i disse debattene som er bedre.

Et av forslagene for å styrke det sivile samfunns dialog mellom muslimske land og Norge er et Dokument nr. 8-forslag som jeg og Anne Margrethe Larsen har levert. Jeg har forutsatt at Regjeringa også kommer til å støtte den type initiativ. Venstre kommer til å komme med flere initiativ, men kommer det til å komme noe initiativ fra statsråden for å øke denne dialogen utover noen femtitusen her eller noen hundretusen der, som det var i forrige budsjett?

Statsråd Trond Giske [10:53:42]: Jeg tror ikke at f.eks. festivalen Mela, som i Venstres regjeringstid var i ferd med å gå konkurs og bli nedlagt, opplever det som «noen femtitusen» at de faktisk fikk 500 000 kr mer og dermed kan skape den store, flerkulturelle festivalen, som er i representanten Skei Grandes hjemkommune.

Vi er allerede i full gang. Vi har økt støtten til mange av de flerkulturelle tiltakene. Men vi jobber også med de nasjonale institusjonene. Jeg hadde senest i forrige uke et møte med Riksteatret for å se på hvordan de kan bruke sin reisevirksomhet til å presentere det flerkulturelle. En annen veldig vesentlig ting vi har gjort, er å øke kommuneøkonomiens rammer kraftig. Der ligger veldig mange av de tiltakene, særlig i forhold til barn og unge innenfor kul-

turområdet, hvor ungdommer med forskjellig religiøs og kulturell bakgrunn kan møtes i et fellesskap rundt kulturaktiviteter og derigjennom bygge det fellesskapet som et flerkulturelt godt fungerende samfunn faktisk trenger.

Presidenten: Presidenten vil tillate fire oppfølgings-spørsmål – først Ulf Erik Knudsen.

Ulf Erik Knudsen (FrP) [10:54:44]: Ytringsfriheten er en av de mest sentrale verdier i våre vestlige demokratier. Fremskrittspartiet synes at Regjeringen har vært altfor defensiv i sitt forsvar av denne sentrale verdien i den debatten vi har hatt. Kultur- og medieministeren burde ha tatt seg en pause fra festivalbesøk, fra premierer og fra kjendisfester og OL-besøk og engasjert seg i denne debatten.

Norske kulturverdier er under press fra fundamentalistisk islam, som prediker undertrykkelse, tvang og vold. Mitt spørsmål til statsråden er: Hva vil statsråden gjøre, og hvordan vil han bruke sin posisjon i fremtiden for å bekjempe de holdninger som ligger i fundamentalistisk islam?

Jeg registrerer at statsråden sier at han ikke vil konfrontere. Mange intellektuelle sier at det nå må tas et oppgjør med det totalitære islam, bl.a. forfattere som Salman Rushdie.

Statsråd Trond Giske [10:56:01]: Etter fire år i kulturkomiteen sammen med Ulf Erik Knudsen er jeg ikke ukjent med at han heller ikke er uerfaren med festivaler og festiviteter, men la nå det ligge.

Et av de spørsmålene som har blitt reist i kjølvannet av diskusjonen rundt Muhammed-tegningene, er om vi har mindre ytringsfrihet i Norge. Det er jeg sterkt uenig i. Vi har en sterk ytringsfrihet i Norge. Vi er faktisk et av de landene som rangeres høyest når det gjelder ytringsfrihet og pressefrihet. Men det er ikke forbudt å bruke den ytringsfriheten med fornuft.

Jeg er sterk tilhenger av reform innenfor de fundamentalistiske retningene i enhver religion. Jeg tror man må kombinere religion med et fungerende sekulært samfunn. Men hvordan oppnår vi det? Oppnår vi det ved konfrontasjon, som representanten Ulf Erik Knudsen etterlyser, eller oppnår vi det ved dialog og ved at reformene får rom til å komme innenfra? Jeg tror veldig på det siste. Vi har vært igjennom den samme prosessen selv i vår egen majoritetsreligion, men vi gjorde den jobben selv, ikke ved konfrontasjon med andre.

Presidenten: Olemic Thommessen – til oppfølgings-spørsmål.

Olemic Thommessen (H) [10:57:10]: Statsråden har på en god måte vært innom de kulturpolitiske områdene. Men jeg tror at en viktig side av dialogen også må dreie seg om det religiøse perspektivet. Det blir på en måte en vestlig premiss bare å bygge på kulturelle arenaer. Vi vet at dem vi ønsker en dialog med, i betydelig grad bygger sin argumentasjon og sin tenkning på et religiøst perspek-

tiv. Jeg tror at mye av forklaringen på at vi har gjort det såpass bra – for det må vi vel si at vi har i en internasjonal sammenheng – nettopp handler om at vi har hatt gode prosjekter i f.eks. Kontaktgruppen for Mellomkirkelig råd og Islamsk Råd og Oslokoalisjonen.

Kirkestatsråden er jo ikke bare kirkestatsråd, slik jeg ser det. Han er vel også kanskje den nærmeste til å tenke videre i forhold til religion i et flerreligiøst samfunn. Vil statsråden ta initiativ, eller har han tatt initiativ, for å styrke religionsdialogen i vårt land?

Statsråd Trond Giske [10:58:25]: Det er jo faktisk slik at det er Den norske kirke som i sin tid tok initiativ til at det også ble dannet et felles muslimsk råd, slik at de hadde en dialogpartner. Jeg synes Kirken gjør en veldig god jobb når det gjelder den type dialog, og det er kanskje en av grunnene til at vi har kommet bedre ut av det enn andre land.

Men for meg er det vesentligste at vi har møteplasser, f.eks. en felles offentlig skole, som vi har hatt en svær diskusjon om de siste årene i Norge. Skal vi få ulike religiøse skoler, som bl.a. en egen muslimsk grunnskole, som ble opprettet under den borgerlige regjeringen, og egne kristne, mer fundamentalistiske skoler, eller skal vi beholde møteplassene innenfor skoleverket, innenfor kulturpolitikken, i nærmiljøene – slik at man faktisk møtes på tvers av religioner? Det tror jeg er det aller vesentligste, og her er jeg helt enig i at den felles religiøse dialogen mellom de kirkelige samfunnene i kristendommen og de islamske er vesentlig. Men der gjøres det en veldig god jobb, så jeg tror ikke det trengs ytterligere initiativ for å få det på sporet. Det er i godt gjenge.

Presidenten: Ola T. Lånke – til oppfølgingsspørsmål.

Ola T. Lånke (KrF) [10:59:38]: Jeg vil følge opp dette med at Norge er et flerreligiøst samfunn. Kristelig Folkeparti er mest opptatt av at vi har en kirkeminister som legger til rette for at den religiøse dialogen kan bygges opp, at det kan skapes forståelse, og at det er Den norske kirke, det er trossamfunn, det er de religiøse samfunnene som skal drive dialogen, og ikke Regjeringen først og fremst. Vi har organer som har vært i gang med religiøs dialog både i Norge og også i forhold til utlandet.

Nå har vi også en post på statsbudsjettet hvor det er bevilget penger til dialog og det å skape forståelse, og det første denne regjeringen som Trond Giske sitter i, gjorde, var å kutte i bevilgningene til råd for tro og livssyn, herunder også Samarbeidsrådet for tros- og livssynssamfunn. Det var riktignok bare 100 000 kr i kutt, men det gir et veldig rart signal. Hva vil Regjeringen gjøre med det? Vil det være aktuelt nå etter det som har skjedd, å forsøke å komme tilbake med en styrking av den posten?

Statsråd Trond Giske [11:00:53]: Jeg slutter meg helt til representanten Lånkes innfallsvinkel når det gjelder at det må være de religiøse miljøene selv som driver dialogen, ikke Regjeringen – vi skal legge til rette for det. Nå tror jeg den lille budsjettjusteringen ikke har hatt noen

vesentlig konsekvens, men det er klart at hvis det kommer initiativ fra disse rådene og dialogforumene om at de trenger økt spillerom, skal vi selvsagt se på det.

Jeg tror dette er en ganske vanskelig balansegang for oss, for på den ene siden skal vi ha religionsfrihet, og folk skal både utøve sin religion og fastsette de verdier og normer som de ønsker innenfor sine religiøse trossamfunn, men samtidig, og det er litt viktig, må et samfunn som skal fungere flerkulturelt, også ha noen felles verdier og normer, og det finnes grenser for hva man skal gjøre innenfor religionsfrihet. Vi godtar f.eks. ikke omskjæring med begrunnelse i kultur eller religion, og vi godtar ikke kvinnediskriminering med begrunnelse i religion og kultur. Det finnes noen fellesverdier som vi må slå ring om hvis vi skal fungere som flerkulturelt samfunn. Det er akkurat den balansen mellom religionsfrihet og et velfungerende felles samfunn som det er så vanskelig, utfordrende og viktig å finne.

Presidenten: Odd Einar Dørum – til oppfølgings-spørsmål.

Odd Einar Dørum (V) [11:02:05]: Statsråden er kjent for en ubestridelig og sterk energi, og jeg kommer aldri til å klandre statsråden for at han oppsøker folkelige arrangementer. Jeg kommer heller ikke til å klandre ham for at han er aktivt polemisk mot motstandere. Men jeg savner statsrådets målrettede energi, f.eks. en bebudet stortingsmelding om mediepolitikk i et flerkulturelt, flerreligiøst samfunn, når vi vet at mediedebatten går kloden rundt på et blunk. Jeg savner f.eks. en stortingsmelding om religionspolitikk. Det ble skapt under den forrige regjeringen en trosopplæringsreform som gir grunnlaget for å forme en religionspolitikk. Jeg savner også en linje når det gjelder hvordan vi kan sikre en kulturpolitikk i forhold til de flerkulturelle institusjonene – jeg kjenner godt Mela, jeg har vært med på å berge den mange ganger – en linje som former politikken. Hvis statsråden ikke har nok energi, skal jeg iallfall love at Venstre har energi til å legge så mange Dokument nr. 8-forslag på bordet at statsråden skal bli ivrig nok til å svare på dem. Men jeg ville ha foretrukket at det kom noe fra Regjeringen. Statsråden må jo ha energi! Han fikk jo makta for å bruke energien, var det ikke slik det var?

Statsråd Trond Giske [11:03:15]: Nå har vi sittet i bare fire måneder, så det er vel begrenset hvor mange stortingsmeldinger man rekker å legge fram på den tiden. Det er ikke lenger siden enn i forrige stortingsperiode at vi behandlet både en mediemelding og en kulturmelding som begge hadde et flerkulturelt perspektiv. Jeg er kanskje ikke mest opptatt av nå å få laget nye stortingsmeldinger for å resirkulere det som ble diskutert for tre eller fire år siden, men isteden av å få konkrete handlinger. Det er nok sikkert slik at Dørum har berget Mela mange ganger, men det var altså regjeringsskiftet som sørget for at Mela og den fantastiske festivalen den er, fikk en halv million kroner ekstra, og for Mela tror jeg det er viktigere å få de pen-

gene, som gjør at de kan arrangere festivalen sin, enn om man lager en ny stortingsmelding om at Mela er viktig.

Vi tar selvsagt imot gode forslag fra Venstre, og Odd Einar Dørums betydelige energi er heller ikke ukjent, så her må vi jobbe i lag. Jeg håper virkelig at dette utrolig viktige feltet, nemlig et reelt fungerende flerkulturelt samfunn, ikke blir en sak for partikonflikter, men et fellesprosjekt. Det fortjener det, og det er nødvendig.

Presidenten: Vi går videre til neste hovedspørsmål.

Per-Willy Amundsen (FrP) [11:04:37]: Norsk innvandringspolitikk er ikke bærekraftig. Dette har en økonomisk side. Innvandrerne er dessverre overrepresentert når det gjelder mottak av en del trygdeordninger. Dessverre er deltakelsen i arbeidslivet lav, og dessverre er det også slik at innenfor en del kriminalitetsområder er innvandrerne overrepresentert. Men den helt klart viktigste årsaken til at vi er nødt til å begrense innvandringen til dette landet, er at integreringen er feilslått. Disse tingene henger veldig nøye i hop, og skal vi få til en god integreringspolitikk hvor vi har aksept for våre grunnleggende verdier i samfunnet, som også har vært diskutert tidligere her i dag, f.eks. yringsfrihet, ja, så er vi nødt til å ta grep på innvandringssiden. Men ved hver anledning hvor Fremskrittspartiet har tatt opp denne problemstillingen, pekt på nødvendigheten av å stramme inn innenfor innvandringspolitikken, ja, så har man i den offentlige debatten, ikke minst fra statsråd Bjarne Håkon Hanssens side, møtt en argumentasjon som stort sett er veldig vanskelig å forholde seg til, fordi man prøver å framstille det som om det å skjerpe inn innvandringspolitikken vil gå ut over personer som er forfulgt.

Det er helt åpenbart at skal vi komme videre i denne debatten, må vi ha klarhet i begrepene når det gjelder hvem som kommer til Norge, og årsakene til det. Derfor spør jeg statsråden: Kan han en gang for alle rydde opp i denne forvirringen, og ikke minst bringe klarhet i hvor mange personer som faktisk kom og fikk innvilget beskyttelse i 2005 i henhold til asylinstittuttet? Kan han gjøre rede for størrelsesforholdet mellom disse gruppene og andre innvandrergrupper, og da spesielt familieinnvandring?

Statsråd Bjarne Håkon Hanssen [11:07:00]: Jeg opplever det vel ikke slik at det er veldig forvirrende hva som er grunnlaget for oppholdstillatelse i Norge. Men det som er et viktig poeng i begrepsdiskusjonen, er at slik som dagens lovverk er, kan folk få opphold av beskyttelsesgrunner på to måter, og det skaper forvirring. På ene siden har man dem som fullt ut oppfyller FN's flyktningkonvensjon, som defineres som flyktninger og får opphold på det grunnlaget. Så har man en gruppe til som får opphold på humanitært grunnlag, men av beskyttelsesgrunner. Det er personer som ikke fullt ut defineres å oppfylle FN's krav til flyktningstatus, men som man mener allikevel klart har et beskyttelsesbehov, f.eks. i henhold til den europeiske menneskerettighetstraktaten. Jeg er enig i at den situasjonen skaper uklarheter, og derfor har vi også, i tråd med

det Utlendingslovutvalget har foreslått, tenkt å fremme et forslag til ny utlendingslov i løpet av året, der vi rydder opp i forholdet mellom dem som får opphold av beskyttelsesgrunner, og dem som får opphold på humanitært grunnlag.

Per-Willy Amundsen (FrP) [11:08:48]: Poenget med mitt spørsmål var å illustrere det faktum at det ikke eksisterer noen konflikt mellom å begrense innvandringen sterkt på den ene siden og samtidig å opprettholde og forsvare asylinstittuttet på den andre siden. Det er slik at antall personer som fikk asyl i fjor, var kun vel 500–567 for å være nøyaktig – mens familieinnvandringen, som i praksis utgjør over 90 pst. av innvandringen til dette landet, i realiteten tilsvarte en liten norsk by, over 13 000.

Da er det maktpåliggende å stille noen spørsmål. I en situasjon hvor integreringspolitikken har slått feil, noe statsråden også har erkjent, og der det er maktpåliggende å stramme inn i innvandringspolitikken for å konsentrere seg om å få til en fullverdig integrering for dem som allerede har kommet, ser statsråden denne sammenhengen, og lar han seg ikke bekymre når Statistisk Sentralbyrås befolkningsframskrivninger antyder at etniske nordmenn vil være minoritet i eget land på slutten av dette århundret? (Presidenten klubber). Ser han ikke at store deler av innvandringsbefolkningen må bli vel integrerte i det norske samfunnet (presidenten klubber) før det kan skje?

Presidenten: Presidenten må igjen be om at ein respekterer taletida.

Statsråd Bjarne Håkon Hanssen [11:10:15]: Det var veldig mange spørsmål i samme spørsmålet. Jeg greier ikke å svare på alle, så det får vi komme tilbake til.

Det som er et poeng i det som tas opp, er hvorvidt vi, i forbindelse med familiegjeningforening, bare kan sitte i Norge og si at nå synes vi det er for mange innvandrere her, så nå avslutter vi muligheten til familiegjeningforening. Det er altså slik at også i henhold til sterke internasjonale traktater har vi forpliktelser som handler om at folk har lov til å gjenforenes med sin familie. Det er internasjonale rettigheter som sikrer det. Så er det ett veldig viktig poeng knyttet til familieetablerings- og familiegjeningforeningsproblematikken. Ja, det stemmer at den største andelen av innvandringen til Norge er knyttet til familieetablering og gjeningforening, men de aller fleste av dem er etniske nordmenn som gifter seg med utlendinger.

Presidenten: Det blir tre oppfølgingsspørsmål – først Per Sandberg.

Per Sandberg (FrP) [11:11:34]: Jeg må si det var meget betryggende å høre at statsråden nå skal ta initiativ til å rydde opp i begrepsforvirringen i forbindelse med innvandring, asyl, flyktning og det som går på familiegjeningforening. Det tror jeg er et av elementene som er viktig for at vi skal lykkes i å bli enige om hvilke tiltak som skal til for å skape en god integreringspolitikk i Norge.

Jeg registrerer fortsatt at statsråden er litt unnvikende i forhold til å se innvandring i sammenheng med integrering. Det har han jo til felles med den avgåtte statsråden. Resten av Europa ser en klar sammenheng mellom antall innvandrere til landet og de ressurser og tiltak som må settes i verk for å lykkes med integrering. Vil statsråden, når melding/sak kommer til Stortinget, sørge for at vi også ser antall innvandrere og integrering i sammenheng?

Statsråd Bjarne Håkon Hanssen [11:12:38]: Min analyse er nok mer som følger: Jeg mener at vi har en ganske fornuftig og rett innvandringspolitikk i dag. Etter min mening har Norge en streng innvandringspolitikk. Derfor vil det ikke være Regjeringens utgangspunkt å legge opp til en politikk som vil føre til at vi i vesentlig grad vil redusere innvandringen. De som får komme til Norge i dag, kommer til Norge med gode grunner for å komme – enten fordi de trenger beskyttelse, fordi de har sterke menneskelige grunner for å få bli her, fordi de kommer på grunn av familieetablering eller familiegjening, eller fordi det er arbeidsinnvandring. Så den delen av politikken ligger omtrent fast. Men det må da føre til at vi må lykkes bedre i integreringspolitikken, for vi kan ikke løse utfordringene i integreringspolitikken gjennom å gjøre store grep, uten at vi etter min mening vil føre en helt urimelig innvandringspolitikk. Derfor må vi bli bedre i integrering og leve med den innvandringspolitikken vi har.

Presidenten: Bjørg Tørresdal – til oppfølgingsspørsmål.

Bjørg Tørresdal (KrF) [11:13:54]: En av fem arbeidsledige er innvandrere. Norge trenger deres arbeidskraft, men skal vi lykkes i integreringspolitikken, må vi ta nye grep, og mer offensive grep. Til tross for klar lovgivning kastes mange jobbsøknader bare fordi søkeren har et fremmedspråklig navn.

Kristelig Folkeparti ønsker en mer offensiv politikk, og vi vil foreslå utvidet bruk av lønnsstilskudd overfor personer med minoritetsbakgrunn. Vi vil foreslå at partene i arbeidslivet gjør integrering av innvandrere til en hovedsak i samarbeidet om et inkluderende arbeidsliv. Vi mener at det trengs voksenopplæringstiltak for å øke kompetansen til dem med minoritetsbakgrunn, og vi vil foreslå at bedriftene i sine årsmeldinger må redegjøre for hva de gjør for å hindre diskriminering. Hvordan stiller statsråden seg til å ta slike offensive grep?

Statsråd Bjarne Håkon Hanssen [11:14:48]: Jeg greier ikke å svare på alle de forslagene på én måte, for noen av dem er jeg enig i, og noen av dem er jeg uenig i. På ett minutt greier jeg ikke å svare på annen måte enn å si at vi skal ha en omfattende debatt om en forsterket integreringspolitikk i Norge i år. I forslaget til statsbudsjett vil Regjeringen legge fram en egen handlingsplan om økt integrering, der vi skal gjennomgå alle tiltakene, ikke minst knyttet til arbeid, og mange av de forslagene som Tørresdal nå kommer med, vil bli tatt med i den planen. Men i tillegg vil vi gjennom koordineringen i Arbeids- og

inkluderingsdepartementet også jobbe med tiltak på skolesiden, på kultursiden – altså ivareta bredden i utfordringene. Det er vi godt i gang med.

Det som Regjeringen har gjort i forhold til arbeidslivet som et strakstiltak, har i særlig grad skjedd i offentlig sektor. Problemet så langt har jo vært at offentlig sektor har ligget dårligere an enn privat sektor. Så først må vi nå feie litt for egen dør og der feiekosten er kommet fram.

Presidenten: Trine Skei Grande – til oppfølgingsspørsmål.

Trine Skei Grande (V) [11:16:02]: En annen arbeidspartimann, Thorbjørn Berntsen, hadde en del uttalelser om integrering i helgen, der han bl.a. mente at det at innvandrerbefolkningen nå har muligheten til å selge sine små leiligheter i indre by i Oslo og kjøpe seg større rekkehus i Groruddalen, var en trussel mot integreringen – og dermed ble etter min oppfatning også de gode skolene som ligger i de områdene som har hatt høy minoritetspråklig andel, svartmalt og fratatt den æren de egentlig skulle ha hatt for den gode jobben de gjør for integreringen.

Jeg har to spørsmål til statsråden. Det ene er om statsråden er enig i Thorbjørn Berntsens virkelighetsbeskrivelse, at det som jeg mener er gode integreringsgrep, faktisk etter hans mening er dårlige – kanskje det er Berntsen som er dårlig integrert.

Så til mitt andre spørsmål, om statsråden som arbeidsminister ikke ser hvor viktig det er at vi faktisk får økt tilgang på arbeidskraft, i en tid der i hvert fall statsrådets regjering har store ambisjoner om økt sysselsetting i offentlig sektor, og at det da også trengs folk til å jobbe i det private.

Statsråd Bjarne Håkon Hanssen [11:17:05]: Jeg tar det siste først. Der tror jeg jeg bare svarer ja, det er et veldig viktig utgangspunkt i integreringsarbeidet at vi faktisk trenger denne arbeidskraften. Derfor er det et spill med ressurser at vi ikke har greid å integrere innvandrerbefolkningen bedre i arbeidslivet enn vi har gjort så langt. Det er mangel på arbeidskraft, og så har vi ledige hender. Og det må vi greie å koble bedre.

Men så til Berntsen. Nå hørte ikke jeg det innslaget selv, men jeg har fått det referert. Jeg ville ikke ha ordlagt meg slik, for å ha sagt det. Men jeg tror at det som er et viktig poeng, er at vi skal lytte til dem som hevder at det at vi får bydeler i Oslo med en voldsomt stor andel innvandrerbefolkning, representerer en del utfordringer for integreringen. Jeg skulle ønske at vi hadde greid å få til en utvikling i Oslo, at vi hadde fått integreringsarbeidet til å fungere bedre enn det vi gjør når vi altså får veldig stor andel av innvandrere i noen få bydeler. Jeg tror at det er en utfordring for integreringsarbeidet at vi i samarbeid med Oslo – og det handler jo om boligpolitikk, det handler om veldig mange ting – greier å legge forholdene til rette på en slik måte at vi ikke kommer i en situasjon der enkelte bydeler nærmest utelukkende blir bebodd av innvandrere.

Presidenten: Vi går vidare til siste hovudspørsmål.

Bent Høie (H) [11:18:59]: Bondevik-regjeringen satte i gang NAV-reformen, som kanskje er den viktigste reformen vi står overfor i offentlig sektor i denne perioden. Hensikten med reformen er å gi folk en ny sjanse og la det offentlige virkemiddelapparatet være tilpasset den enkelte, slik at en får hjelp til å komme i aktive tiltak. Dette er en omfattende reform, som omfatter 16 000 årsverk, og der en utbetaler 265 milliarder kr.

NAV Interim skal være etablert 1. juli, og i 2010 håper en at denne reformen er på plass. Reformen har bred oppslutning i Stortinget. Alle trodde nå at Regjeringen ville ha full fokusering på å gjennomføre reformen slik den var vedtatt. Men på mandag la altså statsrådene Åslaug Haga og Heidi Grande Røys og Arbeiderpartiets komiteleder i kommunal- og forvaltningskomiteen, Dag Terje Andersen, fram et partihøringsskrift som har som overskrift «Sterke regioner for framtida». I dette skriftet, under overskriften Nye oppgaver, framheves det at Aetats kompetansevirkemidler rettet mot bedrifter og arbeidssøkende kan være en av de tingene som overføres fra staten til de nye folkevalgte regionene som Regjeringen har som hensikt å gjennomføre og ha på plass innen 2010. Disse organisasjonene jobber jo nå veldig aktivt for å få på plass en komplisert og vanskelig reform.

Er det slik at statsråd Bjarne Håkon Hanssen også mener at de nå skal bli forstyrret i sitt arbeid gjennom å få en parallell diskusjon om at deler av deres virksomhet nå skal skilles ut igjen og bli en del av de nye folkevalgte regionene?

Statsråd Bjarne Håkon Hanssen [11:21:05]: Mitt utgangspunkt er at det er veldig unaturlig når man sier at vi nå skal ha en bred diskusjon og gjennomgå alle sider av en sak, da å starte den debatten med å si at det er noen ting vi overhodet ikke skal diskutere. Derfor synes jeg at når vi nå skal diskutere den nye regionmodellen, må vi tore å ta den debatten i sin fulle bredde.

Men jeg vil i den sammenheng si at i en debatt der noen kanskje vil argumentere for en mulighet for en større oppgavedifferensiering fra staten til de nye regionene i forhold til arbeidsmarkedspolitikken, finnes det veldig mange gode argumenter mot en slik overflytting av ansvar. Blant de tunge argumentene som finnes imot, er nettopp hele NAV-reformen, hele organiseringen, hele det grepet vi nå gjør, som er mye mer fokusert på stat/kommune enn på stat/region. Vi er veldig opptatt av å se på overføring av ansvar eventuelt fra stat til kommune, men ikke via region. Men det betyr ikke at jeg dermed sier at da skal vi ikke ta debatten, at alle svarene er klare, og at alt er åpenbart. Jeg har en holdning til politikk som gjør at jeg synes det er viktig at man tør å ta debattene, også dem som i utgangspunktet kan synes litt vanskelige, ubehagelige og krevende i forhold til etablerte organisasjoner og prosesser. Men jeg må si at jeg mener at det fins veldig sterke argumenter for å holde hovedløpet på NAV, slik det nå ligger. Så skal vi selvfølgelig i Regjeringen lytte til eventuelt andre argumenter.

Bent Høie (H) [11:23:02]: Statsråden skal få Høyres fulle støtte i en tilnærming til dette spørsmålet, at her dreier det seg om en arbeidsdeling mellom stat og kommune mer enn mellom stat og de nye regionene. Men dette er altså en sak som nå skal ut på høring i alle regjeringspartiene. Det ene regjeringspartiet, Senterpartiet, har programfestet dette i sitt program. Det skal legges fram en stortingsmelding om denne saken allerede til høsten, dvs. noen måneder etter at NAV Interim er etablert, 1. juli.

Det vil da være slik at det som en helt klart har sett i forhold til denne regiondebatten, er at det er en stor utfordring for regjeringspartiene å fylle disse regionene med et meningsfylt arbeid. Det betyr at en ganske sannsynlig i løpet av våren kan se at flere og flere tar til orde for at deler av NAV-reformen nå skal inn i denne nye regionreformen. Mener ikke statsråden at det kan forstyrre det arbeidet som foregår i forhold til å få på plass en stor og komplisert reform som man har ansvaret for?

Statsråd Bjarne Håkon Hanssen [11:24:06]: Jeg opplever det slik at Tor Saglie, som er direktør i NAV Interim – og som blir direktør i NAV fra 1. juli – og NAV-organisasjon er profesjonelle. De jobber etter de styringssignalene de har fått, og det tror jeg er styringssignal som jeg og representanten Høie er helt enige om. Jeg tror at det vil være helt uproblematisk for dem at de samtidig ser at det pågår en debatt om en framtidig regionreform. Jeg tror de vil opptre så profesjonelt at de ikke vil la seg forstyrre av det. Samtidig er det jo slik at jeg også har startet en debatt som veldig mange i NAV opplever som krevende mens de driver og omorganiserer. Det er vi som har startet en debatt om hele virkemiddelapparatet, en full gjennomgang og eventuell omlegging av hele virkemiddelapparatet. Mange vil nok også si at det er forstyrrende i den prosessen, men jeg mener det er en helt avgjørende viktig debatt å ta nå.

Presidenten: Tida for den munnlege spørjetimen er omme. Dermed er også dagens kart handsama ferdig.

Ber nokon om ordet sett i høve til Stortingets forretningsorden § 37 a?

Representanten Inge Lønning har bedt om ordet.

Inge Lønning (H) [11:25:39]: Det ble sagt i et av svarene fra en av de tre møtende statsråder i dagens spørretime at en av stortingsrepresentantene hadde fått «svar som fortjent». Det røper etter mitt skjønn en noe mangelfull forståelse av rollefordelingen mellom Stortinget og Regjeringen i Norge.

Jeg hadde ikke tatt dette opp hvis det ikke hadde vært fordi det har forekommet flere ganger tidligere også at statsråder i denne regjering har kommet i skade for å gi uttrykk for tilsvarende oppfatninger. En mulig tolkning av det er jo at noen tror at når man har flertallsregjeringer, så forandrer rollefordelingen mellom Stortinget og Regjeringen seg. Det gjør den etter mine begreper ikke. Jeg ville kanskje antyde at presidenten kunne bringe det videre på en egnet måte. For hvis en slik praksis fortsetter, kunne det kanskje være ønskelig at Presidentskapet ber Statsmi-

nisterens kontor om å arrangere et lite kurs for Regjerings medlemmer.

Presidenten: Presidenten er noko i tvil om dette er i høve til Stortingets forretningsorden § 37a, som gjeld feil i sakshandsaminga. Men presidenten tek oppmodinga, og vil då be Presidentskapet, der representanten Inge Lønning sit, om eventuelt å ta det opp der.

Statsråd Bjarne Håkon Hanssen har bedt om ordet. Presidenten tillèt at han får svare, avgrensa til eitt minutt.

Statsråd Bjarne Håkon Hanssen [11:27:26]: Jeg velger å ta ordet fordi jeg mener at det i så fall er snakk om en åpenbar misforståelse. For det som var meningen med min måte å svare på, var at jeg følte at jeg fikk kritikk

for ikke å ha svart på spørsmålet fra representanten Engeset. Jeg mente at spørsmålet fra representanten Engeset inneholdt flere elementer, der hovedtemaet var mangel på arbeidskraft og nasjonal strategi. Og meningen med å si at representanten fikk «svar som fortjent», var altså at svaret var i tråd med det som var innholdet i hans eget spørsmål. Hvis det ble misforstått, hvis jeg ble tillagt en slik vurdering at Regjeringen kan ta seg til rette i Stortinget, må jeg si at jeg har vært her så lenge at det aldri kunne ha falt meg inn. Og det gleder meg at jeg fikk anledning til å klare opp i den misforståelsen.

Presidenten: Då vonar presidenten at det er oppklara, og at ein då kan heve møtet.

Møtet slutt kl. 11.30.
